

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

FUNDADA L'ANY 1944 PER
EDUARD TOLDRÀ (1895-1962)

TEMPORADA
DE CONCERTS

2011
2012

24

Programa de mà
4, 5, 6 i 8 de maig de 2012

LA GRÀCIA DE SCHUBERT

Guillermo García Calvo director

L'AUDITORI

GUSTAVO DUDAMEL

ORQUESTA SIMÓN BOLIVAR

DISSABTE 30 JUNY 2012 | 21h
L'AUDITORI · SALA 1

www.auditori.cat

L'AUDITORI

MAIG 12

DIVENDRES 4 | 21h · DISSABTE 5 | 19h · DIUMENGE 6 | 11h · DIMARTS 8 | 21h

Sala 1 Pau Casals

24 LA GRÀCIA DE SCHUBERT

Guillermo García Calvo director

I

Franz Schubert (Viena 1797 - 1828)

Obertura en estil italià en Do major, D 591 (1817) 7 min

Carles Baguer (Barcelona 1768 - 1808)

Simfonia núm. 2 en Do menor (1790) 1a audició 17min

Allegro. Presto
Andante
Minuetto
Rondo. Presto

II

Carl Maria von Weber (Eutin 1786 - Londres 1826)

Le spectre de la rose. Invitació a la dansa (1819) 11 min

Orquestració **Hector Berlioz** (1941) 1a audició

Moderato. Vivace. Moderato

Franz Schubert (Viena 1797 - 1828)

Simfonia núm. 3 en Re major, D 200 (1815) 25 min

Adagio maestoso. Allegro con brio
Allegretto
Menuetto
Presto vivace

La durada de les obres és aproximada. La pausa serà de 20 minuts.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

La gràcia de Schubert l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya ens presenta aquest cap de setmana un programa emmarcat pel geni de Franz Schubert (Viena, 31 de gener de 1797 – 19 de novembre de 1828), a qui acompanyen la música d'un altre creador romàntic, l'alemany Karl Maria von Weber (Eutin, Lübeck, 18 de novembre de 1786 – Londres, 5 de juny de 1826), orquestrada per Hèctor Berlioz (La Côte-Saint-André, Isère, 11 de desembre de 1803 – París, 8 de març de 1869), i el simfonisme clàssic del català Carles Baguer (Barcelona, març del 1768 – 29 de febrer de 1808), tot just una generació anterior a Schubert.

La visita al repertori orquestral de qui va ser el gran mestre del lied arrencarà amb l'*Obertura en estil italià en Do major D 591*, que el compositor va escriure al novembre del 1817, poc després d'una altra obra també descrita "en estil italià", l'*Obertura en Re major D 590*. Totes dues reben aquest qualificatiu –encara que probablement amb més justícia la que s'interpreta avui– perquè van ser escrites en el marc de l'entusiasme, veritable "febre" es podria dir, que despertava en aquell moment a Viena la música de Gioacchino Rossini. Schubert no va ser aliè a la passió pel compositor de Pesaro –"geni extraordinari", va dir d'ell–, que li va despertar una frustrada vocació com a compositor d'òpera. Fruit d'aquest entusiasme, i molt probablement en resposta a un afany per demostrar que també era capaç d'escriure en l'estil de l'autor de moda, van sorgir aquestes dues obertures, l'interès per les quals –o, en tot

cas, per l'estil *rossinià*– queda plenament palès en el fet que pocs mesos més tard, l'1 de març de 1818, aquesta *Obertura en Do major* va tenir l'honor de convertir-se en la primera partitura de Schubert que es va interpretar en un concert públic. L'audició va tenir lloc al vestíbul de l'hotel Römischer Kaiser (Emperador Romà) de Viena, sota la direcció del violinista Eduard Jaëll. Dos mesos més tard es va oferir, a la mateixa sala, la versió per a dos pianos a vuit mans d'aquesta partitura, amb la participació interpretativa del mateix Schubert. L'acollida de l'obra va ser força calorosa, i la crítica va lloar "l'ardor juvenil" i "el profund sentiment" del compositor.

Quan Schubert va compondre l'*Obertura italiana*, Viena vivia una veritable passió per la música de Gioacchino Rossini a la qual ell no en va ser aliè.

Amb aquesta deliciosa composició, malauradament poc habitual a les sales de concerts, s'obrirà una audició que acabarà amb una de les primeres simfonies de Schubert, la *Número 3 en Re major D 200*, escrita entre el 24 de maig i el 19 de juliol de 1815, quan el compositor tenia tot just 18 anys i treballava com a mestre al costat del seu pare. Aquell va ser el període més fructífer en la curta vida de Schubert, que aquell any va enllestir nombroses obres, entre les quals hi ha dues misses, un quartet de corda, 144 *lieder* i dues simfonies: la *Número 2*, acabada el 24 de març de 1815, i aquesta *Tercera*, que va començar

dos mesos després. L'obra va ser escrita en paral·lel a altres partitures, entre elles el *lied Erlkönig*, i amb tota probabilitat va ser interpretada de forma privada, per una formació instrumental sorgida com a extensió del quartet familiar en el qual Schubert tocava la viola, molt abans de la que va ser la seva primera audició íntegra oficial, cinquanta anys després de la mort del músic, el 19 de febrer de 1881, al Crystal Palace de Londres, sota la batuta d'August Manns.

Amb una durada aproximada de 21-23 minuts, lleugerament més curta que les seves dues predecessores, l'obra recupera la tonalitat de Re major que Schubert havia utilitzat a la primera simfonia. Es tracta d'una partitura inequívocament juvenil que, tot i anticipar el geni del compositor, té encara poc de "genuïnament" schubertiana i segueix l'ideal clàssic de Mozart i Beethoven, amb una estructura en quatre moviments: *Adagio maestoso*. *Allegro con brio*, *Allegretto en Sol major*, *Menuetto. Presto vivace*. Després dels lents i solemnes compassos introductoris, la veu del clarinet exposa l'encantador primer tema, una melodia irònica i vivaç que brilla enmig d'una pàgina lluminosa i curulla d'ardor juvenil. La segueixen un delicat *Allegretto*, ple de gràcia i humor, i a continuació un vigorós *Menuetto* de sabor popular, abans de desembocar en un final impetuós dominat pel ritme de la tarantel·la i d'una brillantor mediterrània que pica l'ullet a Rossini i a l'òpera bufa.

Invitació a la dansa ja era una obra de gran popularitat quan el coreògraf Michel Fokine la va convertir en *L'espectre de la rosa* i els Ballets Russos de Diaghilev la van estrenar el 1911.

Entre totes dues partitures, l'OBC interpretarà també la *Invitació a la dansa* opus 65, creació pianística de Karl Maria von Weber que Héctor Berlioz va orquestrar el 1841, coincidint amb la seva revisió, per posar-la en escena a l'Òpera de París, d'*El caçador furtiu*, l'òpera de Weber que va inaugurar el romanticisme operístic alemany. Des de llavors, aquesta *Invitació a la dansa* ha gaudit d'una gran popularitat, reforçada quan el coreògraf Michel Fokine la va convertir en el ballet *L'espectre de la rosa*, que Serguei Nijinski i els Ballets Russos de Diaghilev van estrenar a l'abril del 1911. Per orquestrar-la, Berlioz va traslladar a Re major la tonalitat original de Re bemoll major amb què s'havia concebut aquesta peça, titulada pel seu autor *Rondó brillant per a piano opus 65* i dedicada a la seva dona, Carolina Weber. D'una durada aproximada de 9 minuts, i amb un melodisme suggeridor i captivador, l'obra es desenvolupa a partir de dos temes de vals vienès que segueixen un ordre argumental explicat pel mateix autor: aproximació del cavaller, refús inicial i després acceptació de la dama, diàleg i preparació per a la dansa. Després del vals, agraïment del cavaller, separació dels ballarins i silenci. Cal afegir que, a més de la de Berlioz, n'hi ha una altra orquestració, signada pel compositor, pianista i director austríac Felix Weingartner (1863-1942), que enriqueix encara més l'original.

El programa es completa amb la *Simfonia número 2* del compositor i organista de la catedral de Barcelona Carles Baguer; una proposta interessant que permet contrastar la creació romàntica de Schubert amb el llenguatge refinat de qui va ser el principal compositor simfònic de la Península a la seva època. De Baguer es conserven

unes 150 obres, la meitat de les quals, aproximadament, corresponen a creacions orquestrals; i d'aquestes, 19 són simfonies escrites entre el 1790 i el 1808. Aquesta *Simfonia número 2 en Do menor* va ser composta el 1790, set anys abans que Schubert nasqués a Viena i anticipant-se un quart de segle a la creació de la *Simfonia número 3*, que sentirem a continuació.

Era un moment en què la música europea estava dominada pels mestres clàssics, encapçalats per Haydn, la música del qual va transformar radicalment el panorama orquestral català quan va començar a arribar al país, cap al 1781. Tot i que no es té una informació gaire precisa sobre el tema, es considera que Baguer, que des de 1786 exercia el càrrec d'organista a la catedral, va entrar en contacte amb algunes d'aquestes partitures, que el van portar a establir un patró formal ben concret per a una bona part de les seves simfonies. La *Número 2*, que avui escoltarem, respon així al model de quatre moviments dels canons clàssics: l'obra arrenca amb un *Allegro presto* que segueix la forma sonata; ve després un segon moviment de caràcter

lent, *Andante*, que respon a l'estructura de tema amb variacions; a continuació un *Menuetto* i el seu trio corresponent, i per acabar un moviment final, ràpid i lleuger que adopta la forma de rondó.

Aquesta obra, però, ofereix la particularitat de ser l'única de Baguer escrita en una tonalitat menor, una cosa excepcional a l'època, però que Haydn –i també Mozart– ja havia utilitzat en algunes de les simfonies que arribaven a Catalunya en aquell període. Una opció, per tant, que perfectament podia conèixer Baguer, que molt possiblement va voler imitar una opció creativa sorgida sota la influència d'aquell moviment literari, musical i plàstic conegut com a *Sturm und Drang*, una estètica basada en el sentiment, en oposició a la raó, com a font d'inspiració –per això l'ús de les inhabituals tonalitats menors– i que dècades més tard va ser recuperada, precisament, pel romanticisme.

Ana María Dávila

TV3 amb L'Auditori

PROGRAMA

24

Franz Schubert

Obertura en estil italià en Do major, D 591

- Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam
Nikolaus Harnoncourt, director . Teldec (1992)
- Sinfonietta de Estocolm
Neeme Järvi, director . Bis (1988)
- Orquestra Simfònica de la Ràdio de Saarbrücken
Marcello Viotti, director . Claves (1992)

Carles Baguer

Simfonia núm. 2 en Do menor

- Acadèmia 1750/Orquestra Històrica del Festival de Torroella
Farran James, concertino-directora . Columna Música (2008)

Carl M. von Weber / Arranjat per H. Berloz

Invitació a la Dansa "Le spectre de la rose"

- Orquestra Filharmònica de Berlín
Herbert von Karajan, director . Deutsche Grammophon (1971)
- Orquestra Simfònica de Chicago
Fritz Reiner, director . RCA (1957)
- Orquestra Simfònica de Londres
Charles Mackerras, director . Philips (1961)
- Orquestra Philharmonia
Igor Markévitz, director . Testament (1954)

Franz Schubert

Simfonia núm. 3 en Re major, D 200

- Orquestra Filharmònica de Viena
Carlos Kleiber, director . Deutsche Grammophon (1978)
- Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam
Nikolaus Harnoncourt, director . Teldec (1992)
- Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
Rafael Kubelik, director . Audite (1977)
- Orquestra Filharmònica de Berlín
Karl Böhm, director . Deutsche Grammophon (1973)
- Royal Philharmonic Orchestra
Thomas Beecham, director . EMI (1958)

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC es va fundar l'any 1944 sota la direcció del Mestre Eduard Toldrà. L'any 1962, Rafael Ferrer pren el relleu fins l'any 1967. Des de llavors i fins a l'actualitat, l'OBC ha comptat també com a titulars amb els mestres Antoni Ros Marbà (1967-1978, 1981-1986), Salvador Mas (1978-1981), Franz-Paul Decker (1986-1991), García Navarro (1991-1993), Lawrence Foster (1996-2002), Ernest Martínez Izquierdo (2002-2006) i Eiji Oue (2006-2010). Des de la temporada 2010-11 el director titular n'és Pablo González. En els més de 66 anys de trajectòria, l'OBC ha programat nombroses estrenes i ha realitzat diversos enregistraments discogràfics amb Decca, EMI, Auvidis, Koch, Claves, Naxos, Telarc i BIS, entre d'altres, amb obres de Montsalvatge, Gerhard, Falla, D'Albert, Albéniz, Donhány, Bartók, Bizet, i Rodrigo, amb intèrprets destacats del panorama internacional. L'OBC ha guanyat el Grammy Llatí al "Millor àlbum de música clàssica" en tres ocasions: el 2000 amb el CD *La Dolores*, el 2004 amb el CD *Carmen Symphony* i el 2006 amb el CD *Rhapsody in blue*. Últimament, ha enregistrat, entre d'altres, *El Concierto de Aranjuez*, amb la destacada solista de guitarra Xuefei Yang, per la discogràfica EMI, i una monografia Albéniz, amb el segell Tritó.

D'altra banda, l'OBC manté una activitat artística continuada a l'estranger, amb gires per diferents països d'Europa, Àsia i Estats Units. Aquestes gires li han permès actuar en sales de renom com el Carnegie Hall de Nova York i prendre part en festivals internacionals com el Proms al Royal Albert Hall de Londres. Pròximament realitzarà una gira per Àustria, Eslovènia i Croàcia. Han col·laborat amb l'OBC directors i solistes de gran renom com Elihu Inbal, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim, Christopher Hogwood, Ton Koopman, Michel Plasson, Emmanuel Krivine, Leonard Slatkin, Dmitri Kitajenko, Giovanni Antonini, Yakov Kreizberg, Stéphane Denève, Josep Pons, Marc Minkowski, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Shlomo Mintz, Arcadi Volodos, Montserrat Caballé, Alicia de Larrocha, Misha Maisky, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Hilary Hahn, Michel Camilo, Ute Lemper, Gidon Kremer, Truls Mørk, Sarah Chang, Viktoria Mullova, Violeta Urmana, Nicholas Angelich, Till Fellner i Vadim Repin, entre molts d'altres.

Dins del marc de col·laboració amb el Gran Teatre del Liceu, l'OBC ha tocat en aquest teatre, en versió de concert, les òperes *El Jugador* de Prokófiev i la poc interpretada *Daphne* de Strauss, amb gran èxit de públic i crítica. Pròximament, l'OBC, amb el seu director Pablo González, interpretarà en aquest teatre *La flauta màgica* de Mozart.

L'OBC té el compromís de divulgar la música clàssica i contemporània de totes les cultures i tendències, donant prioritat a la difusió dels compositors catalans. Al mateix temps, participa activament en els concerts escolars i les diverses activitats que organitza el Servei Educatiu de l'Auditori. L'OBC és la primera orquestra espanyola que ha signat un acord de col·laboració estable amb la plataforma digital Medici-tv per la qual alguns dels seus concerts són retransmesos en viu per internet.

L'OBC està integrada en el Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, format per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Des de l'any 1999, té com a seu pròpia l'Auditori de Barcelona, obra de l'arquitecte Rafael Moneo.

Concerts de l'OBC per rne

Podem tornar a sentir aquest programa, connectant amb Ràdio Clàssica de RNE el mateix diumenge a partir de les 20 h.

R. Clàssica Barcelona
F. M. 93.0

R. Clàssica Girona
F. M. 91.1

R. Clàssica Lleida
F. M. 89.2

R. Clàssica Tarragona
F. M. 91.5

radio clásica
rne

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Pablo González Director Titular

Primers violins

Ludwig Müller*, principal concertino invitat
Cristian Chivu, concertino associat
Raül García, assistent concertino
María José Aznar
Sarah Bels
José Valentín Centenero
Walter Ebenberger
Ana Isabel Galán
Natalia Mediavilla
Katia Novell
María Pilar Pérez
Anca Ratiu
Jordi Salicrú
Jozef Toporcer

Segons violins

Alexandra Presaizen, solista
Jindrich Bardon, assistent
Emil Bolozan, assistent
María José Balaguer
Hug Bosch
Jana Brauningner
Patricia Bronisz
Assumpta Flaqué
Mireia Llorens
Melita Murgea
Antoni Peña
Josep Maria Plana
Robert Tomàs

Violes

Ashan Pillai, solista
Rocío Gómez*, solista invitada
Josephine Fitzpatrick, assistent
Franck Heudiard
Christine de Lacoste
Sophie Lasnet
Michel Millet
Miquel Serrahima
Jennifer Stahl
Andreas Süßmayr
Ester García*

Violoncels

José Mor, solista

Nabí Cabestany, assistent
Vincent Ellegiers, assistent
Núria Calvo
Lourdes Duñó
Jaume Güell
Olga Manescu
Linda d'Oliveira
Jean-Baptiste Texier
Marc Galobardes*

Contrabaixos

Christoph Rahn, solista
Enric Rigau, assistent
Dmitri Smyshlyayev, assistent
Jonathan Camps
Apostol Kosev
Josep Mensa
Albert Prat

Flautes

Beatriz Cambrils
Christian Farroni, assistent
Ricardo Borrull, flauti

Oboès

Disa English, solista
José Juan Pardo
Dolors Chiralt, assistent
Molly Judson, corn anglès

Clarinets

Larry Passin, solista
Francesc Navarro
Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b
Alfons Reverté, clarinet baix

Fagots

Silvia Coricelli, solista
Noé Cantú
Thomas Greaves, assistent
Slawomir Krysmalski, contrafagot

Trompes

Juan Manuel Gómez, solista
Joan Aragó
Juan Conrado García, assistent solista
David Bonet
David Rosell, assistent

Trompetes

Mireia Farrés, solista
Saúl Rubio*
Angel Serrano, assistent
Adrián Moscardó

Trombons

Eusebio Sáez, solista
Vicent Pérez
Gaspar Montesinos, assistent
Raul García, trombó baix
Francisco Ramírez, trombó baix*

Tuba

Pablo Manuel Fernández

Timbales

Gratiniano Murcia, solista

Percussió

Roxan Jurkevich, assistent
Joan Marc Pino, assistent
Juan Francisco Ruiz
Ignasi Vila

Arpa

Magdalena Barrera
Marta Jaume*

Encarregat d'Orquestra

José Valentín Centenero

Responsable de Documentació

Musical

Begoña Pérez

Regidor

José Antonio García

Personal d'escena

Joan Luis
Ignasi Valero

* col·laboradors

Guillermo García Calvo director

Guillermo García Calvo va néixer a Madrid l'any 1978. Es va graduar a la Universität für Musik und darstellende Kunst de Viena amb una tesi sobre *Parsifal* i la direcció de l'obertura de *Tannhäuser* en concert al Musikverein. Més tard, va completar la seva formació com a assistent de Christian Thielemann al Festival de Bayreuth amb l'emblemàtica tetralogia *L'anell del Nibelung*.

L'any 2003 va debutar com a director d'òpera amb *Hansel i Gretel* en el Schlosstheater de Schönbrunn i, a partir de llavors, va rebre invitacions per dirigir orquestres com ara la Simfònica de la ciutat d'Oviedo al Teatro Campoamor, la de Cambra de Ginebra, la Nacional de Letònia, la Filharmònica de Màlaga o la Simfònica del Principat d'Astúries, entre d'altres. I ho ha fet en diversos escenaris europeus: la Plaça de Victòria de Timisoara, l'Aalto-Theater d'Essen i la prestigiosa Deutsche Oper de Berlín.

També l'any 2003, Guillermo García Calvo va començar una estreta col·laboració amb la Filharmònica i l'Òpera Estatal de Viena amb la preparació de més de cinquanta títols i la direcció de seixanta funcions d'òperes com ara *Macbeth*, *La Traviata*, *La flauta màgica*, *Anna Karenina*, *Mayerling*, *El Trencanous* i *El llac dels cignes*, entre d'altres.

El mes de gener del 2011 va aconseguir un èxit notable amb l'estrena de l'òpera *Tristany i Isolda* de Wagner al Teatre Campoamor d'Oviedo amb l'Orquestra Simfònica del Principat d'Astúries.

De les seves actuacions més recents i els seus futurs projectes cal destacar la direcció a l'Òpera Estatal de Viena de *L'Elisir d'amore* i *El barber de Sevilla*, i a la Deutsche Oper de Berlín *Lucia di Lammermoor*, *Carmen*, *Don Giovanni* i *El barber de Sevilla*, una nova producció de *Romeu i Julieta* de Prokófiev o *Els pescadors de perles*, de Bizet, en versió concertant i concerts amb l'Orquestra Simfònica de Bilbao, la de Tenerife i la Rundfunk-Sinfonieorchester de Saarbrücken.

www.guillermogarciaalvo.com

Guillermo García Calvo col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

PROPERES CONCERTS A L'AUDITORI

+ informació a www.auditori.cat
www.obc.cat

Segueix-nos a:

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

MAIG divendres 18 21h | dissabte 19 19h | diumenge 20 11h - Sala 1 Pau Casals Preus de 20€ a 45€

LES MIL I UNA NITS

WAGNER *Siegfried-Idyll* | DEBUSSY *Jeux* | RIMSKI-KÓRSAKOV *Schéhérazade*

Kazushi Ono director

MAIG divendres 25 21h | dissabte 26 19h | diumenge 27 11h - Sala 1 Pau Casals Preus de 20€ a 45€

UN GRAN CONCERT PER A VIOLÍ

WAGNER *Tristany i Isolde* (preludi i mort d'Isolda) | SIBELIUS *Concert per a violí i orquestra* | FRANCK *Simfonia en Re menor*

Pablo González director · Viviane Hagner violí

TEMPORADA DE CAMBRA I RECITALS

MAIG dilluns 7 20:30h - Sala2 Oriol Martorell Preu 15€

CAMBRA AMB MÚSICS DE L'OBC III

DEBUSSY *Sonata per a flauta, viola i arpa* | ROUSSEL *Serenata op. 30* | JOLIVET *Petite Suite* | FRANCAIX *Quintet núm. 2*

Christian Farroni flauta · Ana Galán violí · Franck Heudiard viola · Olga Manescu violoncel · Magdalena Barrera arpa

TEMPORADA MUSIQUES MODERNES

MAIG divendres 11 21.30h - Sala2 Oriol Martorell Preu: 15€

COLINA-MIRALTA-SAMBEAT-CHICUELO

Colina-Miralta-Sambeat és un dels trios de jazz amb més nom de l'escena dels darrers anys, acompanyats aquest cop per Chicuelo i Alba Carmona.

Fes dissabte amb l'OBC

A partir d'ara escoltar l'OBC et sortirà a meitat de preu si vens dissabte dues hores abans del concert.

50%
de descompte

A LES
TAQUILLES
DE L'AUDITORI

Per a abonats a l'OBC, menors de 26 anys i persones aturades.

Entrades limitades segons l'aforament.

TEMPORADA 2012-2013

LA NIT DE L'AUDITORI

11
DE MAIG
21H.

RESERVA LA TEVA ENTRADA GRATUÏTA
PER A LA GALA DE PRESENTACIÓ A TRAVÉS DEL 902 228 238
O BÉ AL WEB WWW.AUDITORI.CAT

VINE A DESCOBRIR-LA!

L'AUDITORI

18h. Portes obertes Museu de la Música
19:30h. Concerts a l'exterior de L'Auditori
21h. Gala presentació de la temporada

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

 Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

 Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura